

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Άριθμός 50

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

21-12-2025

«καί αὐτός προσδοκία ἐθνῶν» (Γένεσις 49,10)

Στό βιβλίο τῆς Γενέσεως, ἀγαπητοί ἀδελφοί, διαβάζουμε: «Αὐτός ὁ Μεσσίας θά εἶναι ἡ προσμονή καί ἡ ἐλπίδα τῶν λαῶν». Εἶναι γεγονός, ὅτι ὁ Θεός ἐξήγγειλε τήν Γέννηση τοῦ Μονογενοῦς του Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διά τῶν Προφητῶν Του καί ἀνήγγειλε ὄχι ἀπλῶς τήν ἔλευση Του στόν κόσμο, ἀλλά καί τή λύτρωση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τήν ἁμαρτία 800 χρόνια πρὶν τήν θεία ἐνσάρκωση τοῦ Θεοῦ ὁ μεγαλῶνυμος Προφήτης Ἡσαΐας ἀναφωνοῦσε: «Ἴδού ἡ Παρθένος θά συλλάβει ὑπερφυσικῶς καί θά γεννήσει Υἱόν καί τό ὄνομα του θά εἶναι Ἐμμανουήλ, πού σημαίνει ὁ Θεός εἶναι μαζί μας» (7,14) καί «λαέ πού ζεῖς μέσα στό σκοτάδι δές φῶς μεγάλο» (9,2). Ὁ Προφήτης Ἱερεμίας (600 π.Χ.) προφήτευσε τό θρῆνο ἀπό τή σφαγή τῶν νηπίων (38,15). Τήν ἄσημη Βηθλεέμ προφητεύει ὁ Προφήτης Μιχαίας: «Ἀπό ἐσένα θά προέλθει ὁ ἄρχων, ὁ ὁποῖος θά ποιᾶν τόν λαόν μου (5,1). Ὁ Προφήτης Βαρούχ θά ἀναφωνήσει: «Ὁ Θεός ὁ προαιώνιος στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ ἐμφανίσθηκε στόν κόσμο καί συναναστράφηκε μαζί μας» (3,38). Ὁ Προφήτης Ζαχαρίας ἀναφέρει τόν λόγο τοῦ Κυρίου «τέρπου καί εὐφραίνου Σιών καί ὅλη ἡ Ἐκκλησία μου, διότι ἐγώ ἔρχομαι καί θά κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου» (2,14). Ὁ Δαβίδ θά μελωδήσει στόν Ψαλμό του: «ὁ Κύριος ἔκλινε οὐρανούς καί κατέβη» (17,10). Ὁ Δανιήλ καταθέτει στό βιβλίο του: «Ἡ κεφαλή του ἦταν ἀπό καθαρὸ χρυσό» (2,31-36). Ὁλόκληρη ἡ Παλαιά Διαθήκη εἶναι γραμμένη γιά νά ἀναγγεῖλει τόν ἐρχομό τοῦ Σωτῆρα Χριστοῦ.

Στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐνθυμεῖται τούς Προφήτες (Ἐβρ. 11,32), οἱ ὁποῖοι προανήγγειλαν «τό τῆς εὐσεβείας μυστήριον» (Α' Τιμ. 3,16). Οἱ πνευματοφόροι αὐτοὶ ἄνδρες, ἐξαιτίας τῆς πίστεως πού εἶχαν γιά τόν Θεό, ὑπέστησαν πολλά, «ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι... δέν ἀπήλαυσαν

τήν υπόσχεση τῆς οὐρανίου κληρονομίας» (Ἐβρ. 11,37-39), διότι δέν ἀξιώθηκαν νά δοῦν τήν ἔλευση τοῦ Σωτῆρα. Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ ἀγιορείτης γράφει, πῶς «φανερῶς οἱ θεῖοι Προφῆτες διά Πνεύματος Ἁγίου ἐπροφήτευσαν τήν ἔνσαρκον παρουσίαν τοῦ Ἐμμανουήλ». Οἱ Προφῆτες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἦταν ὄργανα τοῦ Θεοῦ. Εἶναι μυστήριον πῶς «τήν μήπω ἀποτελεσθεῖσαν βουλήν τοῦ Θεοῦ» (Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς), τήν εἶχαν γνωρίσει καί ἀναγγεῖλει στόν κόσμον. Ὁ ἀείμνηστος π. Ἰωάννης Ρωμανίδης γράφει πῶς κέντρο τῆς ὀρθόδοξης παράδοσης εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Περί τοῦ Χριστοῦ ἔχουμε μαρτυρίες ἀπό τοὺς Δικαίους, τοὺς Προφῆτες, τοὺς Ἀποστόλους, τοὺς Ἁγίους. Οἱ Προφῆτες ἔβλεπαν διάφορες συμβολικές εἰκόνες καί αἰνιγματώδεις παραστάσεις τοῦ Θεοῦ, ὅπως π.χ. στόν Μωϋσῆ τή «φλεγόμενη βᾶτο» (Ἐξ. 3,1-5), τήν «κλίμακα τοῦ Ἰακώβ» (Γεν. 2,8), «τήν πύλη Κυρίου, στόν Ἰεζεκιήλ (44,1-2), τόν θρόνον Κυρίου, στόν Ἡσαΐα (66,1) κ.ἄ.. Ὅλες αὐτές οἱ συμβολικές παραστάσεις ἐρμηνεύθηκαν ἀργότερα, ὅταν γεννήθηκε ὁ Χριστός. Τότε κατάλαβαν οἱ ἄνθρωποι τό ἀκριβές νόημά τους. Βέβαια, ὁ Θεός δέν ἔδειξε μόνον εἰκόνες καί ὀράματα στοὺς Προφῆτες, ἀλλά τοὺς ἀποκάλυψε καί πολλά γεγονότα, πού θά γίνον σὲ μέλλον.

Οἱ Προφῆτες, λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος, ἔγιναν κάτοπτρα τῆς θείας ἐνέργειας. Σ' ἓναν καθαρὸ καθρέπτη, ὅ,τι ἀντικείμενον βάλλει κάποιος μπροστά, θά τό ἐμφανίσει σὲ ἀκέραιον. Ἐπειδὴ οἱ Προφῆτες ἦσαν καθαρὸι ἄνθρωποι, δέχθηκαν, σάν νά ἦταν πνευματικοὶ καθρέπτες, τίς ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ. Δέχθηκαν τήν τρανὴ, ἀσύγχυτη καί καθαρὴ χάρις τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος δίνει θεία δύναμη καί ἀνοίγει τὰ μάτια τῆς ψυχῆς γιὰ νά κατανοήσῃ ὁ Προφήτης τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, πού ἐπιθυμεῖ νά γνωρίσῃ οἱ ἄνθρωποι. Οἱ Προφῆτες ὀνομάζονταν «οἱ ἔμπροσθεν βλέποντες», ἐπειδὴ ἔβλεπαν ὡς παρόντα τὰ μέλλοντα. Δέν ἔβλεπαν αὐτὰ μὲ τίς σωματικές αἰσθήσεις, ἀλλὰ μὲ ἀνώτερη δύναμη ὁ νοῦς τους ἐρχόταν σὲ θεωρία καί μέσα σὲ αἰνίγματα ἔβλεπαν τίς ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ Πνεύματος.

Μέσα στήν Ἐκκλησία, μαζί μὲ τοὺς Ἁγίους τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς Διαθήκης, βιώνουμε καθημερινά ὅλες τίς ἐπαγγελίες τοῦ Θεοῦ. Στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας ἐννοοῦμε τό τοῦ Ἀποστόλου: «Τὰ γὰρ πάντα δι' ἡμᾶς» (Β' Κορ. 4,15). Ὅταν ἐορτάζουμε τήν μνήμην τῶν Προφητῶν αἰσθανόμεθα ὅτι οἱ πύρινοι λόγοι τους ἦταν γιὰ τήν προετοιμασίαν τῆς δικῆς μας σωτηρίας. Ὅταν διαβάζουμε τό Ψαλτήρι

βλέπουμε στό πρόσωπο τοῦ Προφητάνακτος Δαβίδ τίς δικές μας περιπέτειες καί θεωροῦμε τούς πόθους του γιά μετάνοια καί σωτηρία δικούς μας πόθους. Ὅλοι αὐτοί γιά ἐμᾶς ἐργάσθηκαν χωρίς νά τό γνωρίζουν. Γί'αυτό ἡ τιμή πού τούς ἀπονέμει ἡ Ἐκκλησία εἶναι μεγάλη. Τά λόγια τους διαβάζονται ὅπως τό Εὐαγγέλιο. Οἱ μορφές τους ἀγιογραφοῦνται ὅπως καί τῶν Ἀποστόλων. Περίοπτη θέση καταλαμβάνουν στήν Ἐκκλησία. Ἰσάξια καί ἰσότημα οἱ δύο θυγατέρες ἡ Παλαιά καί ἡ Καινή Διαθήκη «τόν ἕνα Δεσπότην δορυφοροῦσιν». Στή δόξα τοῦ Χριστοῦ μαζί μέ τούς τρεῖς Ἀποστόλους παραβρέθηκαν καί οἱ δύο Προφῆτες, Μωϋσῆς καί Ἡλίας. Καί τώρα καί ἐκεῖνοι ἀνακαινισμένοι ἀπό τό ἀναστάσιμο φῶς εὐφραίνονται καί ἀγάλλονται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὡς χριστιανοί τοῦ παλαιοῦ Νόμου ἐνωμένοι μέ ἐμᾶς «ἀναπαύονται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν» (Ἀποκ. 14,13) ἕως ὅτου «Κύριος ὁ Θεός τῶν πνευμάτων τῶν Προφητῶν (Ἀποκ. 22,6) ἔλθει πάλι γιά νά κρίνει τόν κόσμο.

Χριστιανοί μου,

οἱ Προφῆτες καί ὅλα τά ἱερά πρόσωπα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης κράτησαν ἀναμμένη τήν φλόγα τῆς πίστεως γιά νά ἐνωθεῖ μέ τήν λάμψη τοῦ ἀστέρος τῆς Βηθλεέμ καί νά φωτίσει τόν δρόμο πρός τήν ταπεινή φάτνη καί τῶν δικῶν μας καρδιῶν. Μέ αὐτή τή πίστη νά πορευόμεθα. Αὐτή ἡ πίστη νά μᾶς ἀνακαινίζει. Αὐτή τήν πίστη νά βιώνουμε ὡς ἐμπειρία καί ὡς κοινωνία μέσα στήν Ἐκκλησία μας.

Ἀδελφοί μου,

ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ εἶναι μυστήριο ἀγάπης. Μᾶς ἀγάπησε ὁ Θεός. Αὐτό μᾶς δημιουργεῖ ὑποχρεώσεις νά Τόν ἀγαπήσουμε καί ἐμεῖς. Ἡ προῖκα πού μᾶς ἄφησε ὁ Κύριός μας εἶναι τό Σῶμα καί τό Αἷμά Του. Ἡδύμολπος ἡ φωνή τοῦ ποιητοῦ μας θά ἀναφωνήσει:

«Ὅλα κοντά Σου ἐμεῖς τά βρήκαμε: γνώση, ὁμορφιά καί φῶς καί πλούτη. Ἄλλο μας καύχημα δέν ἔχουμε, ὄξω ἀπ'τήν Ἁγία φάτνη ἐτούτη. Αἰώνια μέσα μας Χριστούγεννα κι ἀνθοβολοῦνε κρίνα ὀλάσπρα. Κι ἀπ' τῶν ψυχῶν μας τό στερέωμα σταλάζουν φῶς κι ἀσήμι τ'ἄστρα»!

ΑΜΗΝ!